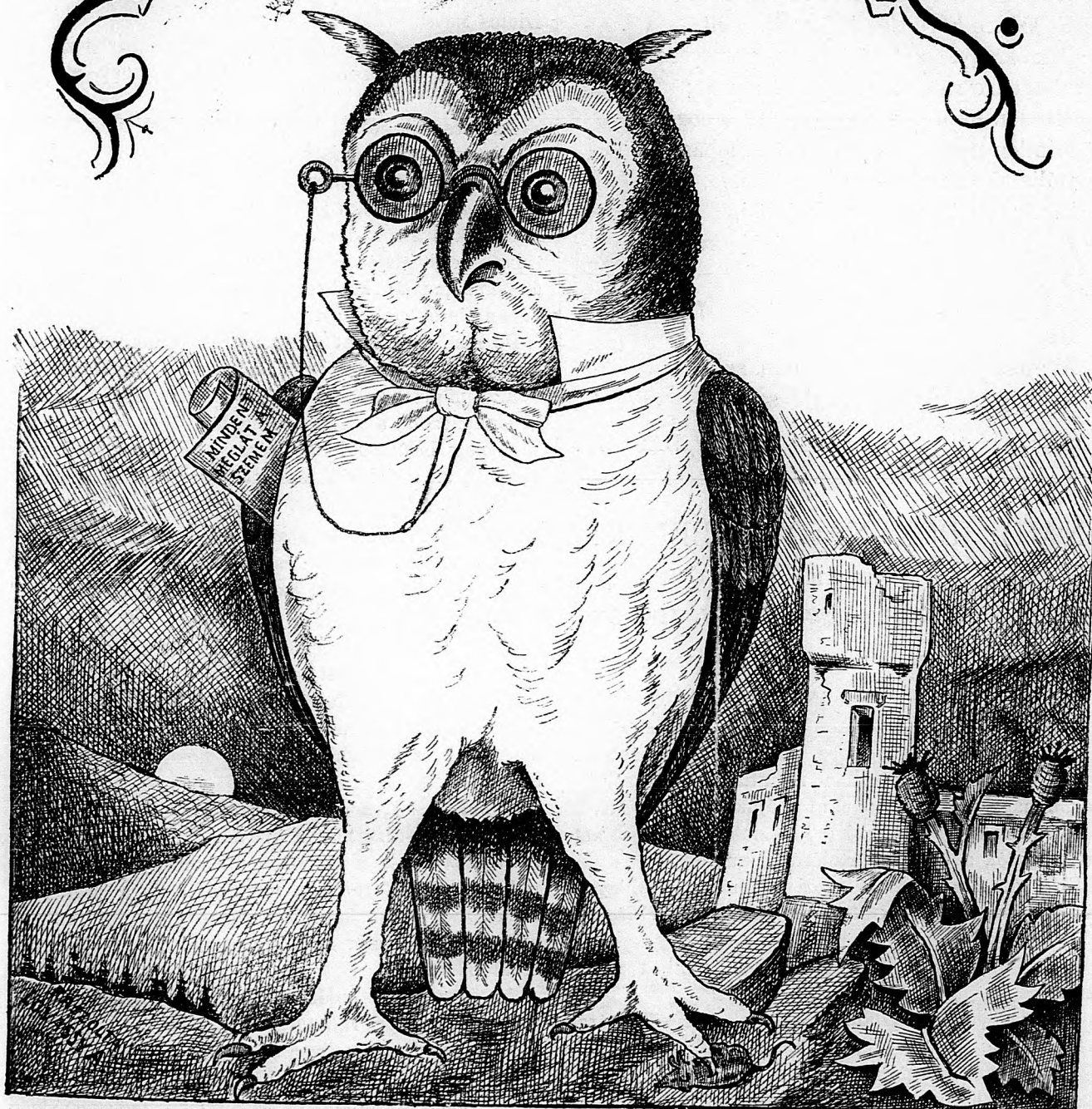

1892!

BACOLK

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	frt
Fél évre	-----	4	<
Negyedévre	-----	2	<

Egyes szám ára 16 kr.

A KIRÁLYI TÁBLA.

Jog és Igazság! Hangzik a szép jelszó.
 Dicső, magasztos cél, szent és igaz;
 Hevültek értte már az apostolok
 S ettől pusztul el a szemét s a gaz.
 Van mit seperni, — szó sincsen róla — mert
 Egy század méhe nem szült annyi bűnt,
 Mint mennyi e néhány terhes év alatt
 Felszinre került és halomra gyült.
 Piszok, gyalázat, förtelmes szennyesek,
 Melyekre ráfér már a nagy mosás;
 Minden napra esik egy-egy új dolog,
 Minden napra egy sikkasztás, lopás.
 Itéljete csak jog- és igazságnak
 Tántorithatlan, nemes bajnoki,
 Drákó törvénye sem lenne szigorú
 A temérdek bűnt ütni, sujtani.
 Jaj a hazának, hogyha ezer fekély
 Rágódik rajta s öli erejét;
 A pusztító sebet tűrni nem szabad;
 Az igazság pallosa vágja szét!

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

VI—VII.

SZLÁVY VIKTOR és FALICZKY VIKTOR.

Motto: Kétszer is nyit az akácza virága.

Minden a maga idejében jó.

A sárga-dinnyét senki sem kívánja karácsonykor,
 a zöld paszulyt ki enné meg, ha már megszalkásodik.

Mi is abban a sorrendben mutatjuk be olvasóinknak
 a nagy embereket, amint reájuk derül az idő.

Itt vannak a színészek; illő dolog, hogy a két
 örök ifjuról, a két műpártolóról írjunk.

Elválhatatlan barátok, igazi földön járó csillagok
 ők; Castor és Pollux, *Szlávy Viktor* és *Faliczky Viktor*.

Együtt éreznek, együtt lelkesülnek, mint a siámi
 ikrek.

Ha az egyiknek nyilalik a bokája, a másik is érzi
 a köszvényt; ha az egyik meghül, a másik is prüszköl.

Élettörténetüket minek írjuk le?

Van-e a borostyánnak, van-e a fenyőnek változata;
 egyforma viruló, egyforma üde zöld annak a levele télen is, nyáron is.

A két Don Juán ifjúsága is ép olyan derült, vidám
 volt, mint öregségük.

Nem lankadnak ők, hanem folyton lelkesülnek a
 szépért, a jóért.

Messze földön híresek arról, hogy senki sem tudja
 úgy megbírálni a konyha productumait, mint ők.

Az a gazdaasszony büszke, elbizakodott lehet, akire
Szlávy és *Faliczky* kimondja a kedvező ítéletet.

E miatt Nagyvárad előkelő házai valóban dédelgetik
 a két szagértőt.

Jó dolguk is van; mert kora tavasszal nekik találják
 fel az első bibicz-tojást; ők kóstolják meg az újszülött
 béka czombját; az érdekes osztriga az ő fogai között
 adja ki lelkét és nekik jut a fiatal szalonka
 izletes széke.

A mely vendéglőbe ez a két derék inyencz jár,
 oda tódul a közönség, mert tudják, hogy ott jól
 főznek.

Azt beszélnek róluk, hogy pár év előtt világ körüli
 tanulmány-útra indultak.

Az északi jeges-tenger partján fókazsirrral bekent
 jegesaport szopogattak; a Sahara-sivatagon pedig megkóstolták
 a strucz-madár püspök falatját; Timbukuban kolibri-tojás
 sárgájából készítettek rántottát; a Nilus partján krokodil
 agyvelőt ettek és Bengáliában tigris-tejet ittak.

De nem csak mint a szakácsok kritikusa, hanem
 mint műbírálok is nagy tekintélynek örvendenek ők.

A színügyi bizottság rendesen e két férfit küldi
 ki leánynézőbe a szintársulatokhoz.

A mély belátású küldöttségre van bízva a tapogatózás,
 az ő izlésük szerint szerződteik a tagok egy részét.

Pár évvel ezelőtt az arany-ifjúság közül néhányan
 kérdőre vonták *Szlávyt* és *Faliczkyt*, hogy nagyon
 hervadt és magas koru kardalos hölgyeket szerződteik.

A két műbarát erre a beszédre egyszerre mosolyodott
 el és így felelt:

Tapasztalatlan fiatal emberek, miért zúgolódtok?
 hiszen az ilyen koros művésznőkre is szükség van;
 mert csak ezek tudják kiadni a kontrát és a mély hangú Á-t.

Ebből látszik, hogy bizony a két Maecenás nem
 nagyon lelkesedik már a magas C iránt.

Faliczky Viktor különben Biharmegye főlevéltárnoka
 és oly kifogástalan rendben tartja a régi irásokat,
 hogy álmában is megmondja, hol, milyen gyűlési
 jegyzőkönyv és közigazgatási bizottsági határozat
 pihen.

Az öreg János hajdu minden héten kiporozza a
 főlevéltárnok úr ruhatárát és a pókhálós aktákat.

Az a csoda, hogy ilyen alkalommal össze nem zavarja
 a hivatalos iratokkal a pepita nadrágokat.

De sohasem volt értte még semmi baj; a ruhák
 visszavándoroltak a szekrénybe, az ákum-bákumos
 papirosak a magas állványra, a hol nem jár se légy
 se mo; mert a *Faliczky Viktor* szobája tisztaságáról
 és rendességéről híres.

Egy alkalommal fogadott egy közkedveltségű, tréfás
 úrhölgygyel.

1892!

Szilávy Viktor és Falitzky Viktor.

Faliczky azt állította, hogy az ő szobáiban egyetlen egy légy sincs s ha talál valaki ott élő állatot, minden darab légyért jótékonycélra egy forintot hajlandó fizetni.

A fogadás utáni napon megjelent az illető a főlevéltárnok ur lakásán és a zsebébe rejtett *üvegből* egyenként eresztgette kifelé a legyeket; Faliczky Viktor megütközéssel szemlélte a neki bokrosodott szárnyas állatokat; nem tudta, honnan támadnak fel a szerencsétlen bogarak; dühbe jött, felugrott, s az első három legyet tenyerével csapta agyon; a többi már nem csíphette meg, csak olvasgatta őket, másnap pedig kifizette az árvaháznak az elszabadult legyek árát, a huszonöt forintot.

Szlávy Viktor szintén excentrikus ember. Ő nem levéltárnok, hanem arczképtárnok.

Szenvedélyesen gyűjti a Nagyváradon és Bihar-megyében lakó uri emberek és hölgyek arczképeit.

Nem igen van olyan lakosa e városnak és megyének, kinek a képmása ott ne pihenne a Szlávy Viktor bátyánk gyűjteményében.

Külön vannak az élők, külön a halottak.

Ha valaki jobb létre szenderül, annak a neve ki lesz törülve a főkönyvből, az arczkép hátára reá írja az öreg ur az illető egyén életrajzát és beteszi a nagy almárium öblös fiókjába, a hol csendesen, békességben megfér egymás mellett ellenség és jó barát.

Furcsaságuk daczára sok jó tulajdonsága van e két öreg urnak, de legfőbb érdemük az, hogy az idén olyan szintársulatot választottak ki, melynek kardalnoknői inkább a felső C-ből, mint az alsó Á-ból kezdik a trillát.

A mi társas-életünk igazán nélkülözné ezt a két férfit; olyan drágák ők sok háznál, mint Kis Dávidnál a finom specziálítás.

De hála Istennek jó erőben vannak és így még harmincz, vagy negyven esztendeig várhat utánuk oda fent, az ő védszentjük: Lucullus.

Izé.

ÚJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** *Polya* Miska hamis kártyás és zsebmetsző *Gubás* István, tolonczkísérő társaságában, Lessről városunkba érkezett; tiszteletére a város dísz-ebédet adott.

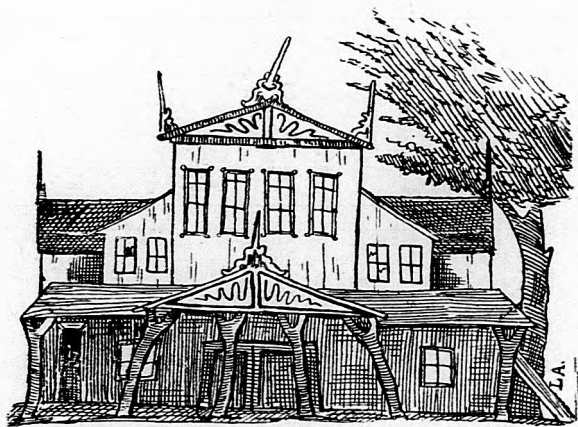
— **Védekezés a filloxera ellen.** A földmívelési miniszter a még el nem pusztult szőlők megmentése czéljából rendeltileg utasította a méhészeti vándortanárokat, hogy a méheknek filloxerákat és borászati vándortanárokat adjanak eledelül.

— **Bátorság és hidegvér.** Áldozó-csütörtökön két sovány paripát felkapott a forgó szél; de a vakmerész Rimler Károly főkapitány és Olári István kereskedő, a szerencsétlen lovak farkába ragadt és a legveszélyesebb pillanatban visszarántották azokat a földre. A derék életmentőket ajánljuk az illetékes körök figyelmébe.

— **Tanulmányut.** A potyondi népbank jeles képzettségű pénztárnoka, *Enyves* Gábor, hosszabb tanulmányutra indult. Mint halljuk a jeles férfit meg fogja látogatni *Suttyonberket*, *Dézmát* és néhány napi pihenőt tart *Hüvösön*.

— **Szerencsétlen szerelem.** Pufi Mari szerette *Mérges* Miskát, de *Mérges* Miska hűtelen lett és a boldogtalan leány tegnap este svéd-gyufát vacsorázott ugorka-salátával; de mivel a svéd-gyufa csak a saját skatulyáján gyúl meg, ennél fogva Pufi Marinak nem égett össze a belső szervezete, hanem él és átkozza *Gusztáv Adolfot*, a svédek királyát.

A SZINKÖRBŐL.

Itt vannak a fecskék, visszarepültek a sárfészekbe. A szinkört pompásan kijavította gróf Bethlen és alaposan megtámasztatta az oldalát.

Most már jobbra nem dülhet el a fabodé, csak balra; de mivel nem igen fujdogál déli szél, ilyen állapotban őszig kiállja valahogy a bohóságok temploma.

Ámbár rossz ómen, hogy a „*Nagymamá*”-val kezdik a szezont; mert majd fészket talál rakni a golya s azt a terhet már nem bírja el a színház teteje.

A társulat tagjait még nem igen ismerjük; de minden esetre az „*Utolsó szerelem*”-ben a szende szerepet nem a fiatal Török Irmának kellett volna kiosztani, hanem az *anya-színésznőnek*; mert akkor jobban elhitte volna a közönség, hogy neki az valóban *utolsó szerelme* lesz.

Azonban meg kell adni, hogy a műsor elég érdekes.

A „*Dragonysok*” kedves fiúk és a „*Kék szakállu herceg*” pikáns egy főur, melyet hiába borotvál meg az öreg *Bartos*, mégis csak kaczerkodikni fog.

Hanem úgy látszik, hogy Aradi társulatához nagyon *beteges* tagok szerződtek; mert eddig elég volt egy színházi orvos, most már kettő kell: dr. *Munk* Béla és dr. *Berkovits* Miklós; hiába, a kis *Bodor* nem tudja már a szivbajt gyógyítani!

De azért a két fiatal doktort sem lehet gyanusítani, hogy valami delejes vonzalomból vállalták el a megtiszteltetést; óh nem! Higgadt, házas emberek ők; csak a szenvedő emberiség érdekében szúrnak és rendelnek.

Szentül hiszszük azonban, hogy a váradi jó levegő és a közönség pártfogása teljesen helyre hozza a beteg társulatot s a két orvos legfeljebb a korhadt *sugólyukeru* ragaszt egy kis angol flastromot.

Csitt.

A K U C S É B E R .

— Olasz ballada. —

Mandulafa alján
Búsul egy vén talján;
Kosara üres,
Nincs benne veres
Belsejü narancs.
Nem mer haza térni
A római férfi:
Mert neje otthon
Ütné őt kontyon
S attól fél, reszket:
Veti is magára
A sok keresztet.
Az öreg talján
Búbját megvakarván,
Elgondolja, hogy
Reá már nem ragyog
A szerencse napja.
Eszébe jut néki
Nagyanyja, nagyapja.
Eszébe jut tenger
Vesztesége, kára
És bubánatába
Nincs vigasztalása!...
Elkeseredik a
Szegény árva pára:
Felkuszik az ágra
S felakasztja magát
A mandulafára.

Izé.

A lefoglalt anyós.

Messze földön nem volt olyan boldog ember, mint Kuky Péter meg a felesége.

Ugy éltek mint a gerliczék, szerelemben, egyetértésben.

Soha nem perlekedtek, nem zsörtölődtek ők; amit Kukyné akart, Péter ur azonnal megcselekedte.

Kedvébe járt az asszonynak, mert bizony szép is volt a menyecske, meg jó is volt.

Kuky Péter gondoskodott róla, hogy más se csináljon közöttük bajt, galibát.

Kitünően vivott és sebes álltában le tudta lőni a köhögős verebet. Így azután a házi barátok nem igen dongtak a fiatal asszony körül; az anyós sem csinált háboruságot; mert a derék vő, a mély belátású Kuky, fele fizetését oda adta az anyósának, csak-hogy utazzék a nagy világba.

A mama utazott is; tavasztól őszig külföldön volt. Szenvedélyesen dohányzott és kártyázott, bejárta Nizzát, Monacót.

Örök izgalomban élte napjait, hol vesztett, hol nyert.

Ha pénzre volt szüksége csak sürgönyözött Szabadkára s az ő drága veje a föld alól is teremtett pénzt és küldte utánna csak-hogy haza ne menjen.

Őszre járt az idő és szeptemberre már Kuky Péter fülíg uszott az adósságban az anyósa miatt.

A váltókat megóvatolták, beperelték.

A szerencsétlenségre újabb szerencsétlenség következett; Monacóból váratlanul haza érkezett az anyós.

A fiatal pár nem volt otthon, a szabadba mentek üdülni.

A lakást nyitva hagyták.

A mama észrevétlen osonhatott be a szobába és dobogó szívvel várta gyermekeit.

Egyszerre lépteket hallott s az öreg asszonynak pokoli ötlete támadt; hirtelen elhatározta, hogy meglepi a gyermekeket. Bebujt tehát a nagy fali almáriumba, a bundák és téli kabátok közzé s az ajtót magára huzta.

Azonban nem a gyermekek jöttek, hanem valami idegen emberek.

A rejtélyes anyós restelt kilépni a fali szekrényből; hanem csendesesen meghúzódott és fület; úgy gondolkozván, hogy ezek majd csak elmennek és ha a fiatalok haza érkeznek, akkor fog kiugrani a titkos fülkéből.

De uramfia! A kellemetlen vendégek nem akartak távozni, hanem megbecsültek és felirtak mindent, sőt a szekrényeket le is pecsételték.

Tisztán hallotta, hogy a nagy fali almáriumon is ott susterreg a forró spanyol-viaszk.

Tudta azt is, hogy a birói pecsétet feltörni nem lehet; mit volt mit tenni hallgatott és bele nyugodott sorsába.

Az exekuczió elment, haza érkezett Péter és Ilona. Mikor a fiataloknak elmondta a cseléd, hogy mi történt, rögtön kitört a háboru.

A menyecske kezdte a szemrehányást: látod Péter milyen könnyelmű ember vagy te!

— Mit, még te beszélsz, hiszen anyád miatt ugrottam az adósságba; azért van minden baj, minden veszedelem.

— Péter! Péter! vétkezel; ne okold a mamát, hanem okold magadat; ő felajánlotta, hogy itt él velünk csendesesen; elczigarettázik, el pasziánszozik; neki nem igen volt kedve az utazásra, te erőltetted, te biztattad, hogy küldesz utánna pénzt a mennyi kell, ő szegény velünk szeretett volna lakni.

— Mit, velünk lakjék az anyósom! Nem, százszor nem! Ha ezt az utolsó kabátomat el kellene adni, akkor is azt mondom, hogy utazzék a nagy világba bárhol, csak ezt a csendes kis galamb-duczot hagyja meg minekünk.

Szegény öreg asszony mindent hallott a szekrényben és erre a kijelentésre fülíg pirult, de nem szólt.

A fiatal pár lefeküdt. Rossz kedv után rossz az álom is.

Csak úgy félig-meddig szenderegtek, gyakran felserkentek, mint a nyúl.

Mikor az óra éjfélét ütött; valami sirból jövő hangot hallott a fiatal menyecske:

Péter! Péter!

Figyelni kezdett, felköltötte az urát is.

Ismét hangzott a tompa kiáltás: Péter! Péter!

Jézusom! ez rosszat jelent; bizonyosan a mama meghalt valahol messze, a zúgó tenger partján.

Péter! Péter! hangzott ismét a kétségbeesett, fuldokló nyöszörgés.

Kuky Péter hirtelen gyertyát gyújtott, felkelt és körülnézett a szobában.

A nagy fali almáriumban mozgott valami szellem; nem, egy valóságos emberi hang csendült ott meg, mint egykor az égő csipke-bokorban.

Kedves gyermekeim! Én vagyok itt: az édes anyatok; nem szabadulhatok ki innen; mert bepecsételt a végrehajtó. Szabadítsatok ki: megfuladok.

Péter ur először megretirált, de azután magához tért és leakarta szakítani a pecséteteket; azonban meggondolta a dolgot.

Birói zártörést nem akart elkövetni; váltig sohajtotta, hogy: ez a mama mindig csak galibát csinál.

Szegény mama, maga belátta, hogy sok bajt szerez szerencsétlen vejének és vigasztalta: ne busulj kedves Péterkém! kifizetem én az adósságodat, itt van a pénz a czekkeremben, negyvenezer frankot nyertem én Monacóba; csak szabadíts meg ebből a kriptából, mert megüt a guta.

Kuky Péter a vigasztaló szónak megörült. Egy anyós, kinek a zsebében negyvenezer frank van.

Rögtön szaladt a végrehajtóért; felköltötte és repitette saját lakására, hogy nyissa ki a szekrény ajtaját; mert fizetni akar.

Mokány Frigyes a derék végrehajtó megértvén a dolgot, komoly méltósággal lépett a lakásba és hivatalos komolysággal törte le a pecséteteket a fali almáriumról.

A mama neki pirult arezczal ugrott ki a bundák közül és a rózsás czekkerből kifizette a tartozást; azután pedig Kuky Péterhez fordulva mondá: kedves vőm uram, hallottam nyilatkozatát; én terhére lenni nem akarok; megyek a nagy világba és utazom; mert hála Istennek van benne módóm.

Péter ur valamit dadogott; de a tapasztalt Mokány Frigyes, az élelmes végrehajtó felfogta a helyzetet és az elkeseredett mama előtt térdre rogyva rebegé: nagysád! az én szivem szabad, ha megengedi a magam számára lefoglalom önt!

A felhevült anyós nem felelt hanem oda simult a boldog Mokány keblére, ki azonnal reá nyomta csücsöri szájára a bírósági pecsétet.

É D E S S É G E K.

— Feltáalja Rusz Károly. —

Jesszusom: Micsoda izsgalmas napok!

Nem hiába meleg van; fogy is a fagyalt. Mon gyiő! Minő mohó étvágygyal eszik a hotvolé.

Hanem antr nu maradjon a szó, a királyi tábla birái nem nagyon forró vérű emberek, ritkán jönnek hozzám lehülni; nem igen akarnak a szoszetásba olvadni.

Furcsa is, hogy ezen urak között egy sincs gróf; báró is csupán egy van, az is csak félig-meddig kék vér; mert csak *Bar-y*.

Ah pedig micsoda élet van nálunk; vigan folyik az előkelő trics-tracs.

A leánderek árnyékában megered a beszéd és a bizalmas társalgás.

Szentséges ég, asz a szegény szakács! Na de ilyet instálom. Jajj, majd el szóltam magam.

Node beszéljünk másról!

Biz' Isten jó, hogy itt vannak a színészek. Tre bien! Legalább élvezek én is; már tudniilik madár-távlatból.

A Friczi báró, az én koczás Podmaniczky tudatta velem bizalmasan, hogy lejön asz isteni Jászay.

Igen instálom itt fog Nagyváradon játszani. Én már készülök is tapsolni; kitör a frász, meglep a láz, ha Elektrára gondolok.

Ideges vagyok, igazán ideges; félek a brutális embe-
rektől ebben a vérengző világban; de talán megoltal-
maz engem a jóságos ég.

Jajj! Jön a gróf; sietek!

Merszi; bien!

Üssük el!

Siralomházban.

Porkoláb. Szerencsétlen ember, mit óhajt enni az utolsó órában?

Elitelt. Hát börtön-mester ur, nagyon kérem, csináltasson nekem egy kis öntött *spárgát*, ugy is hozzá kell szokni az én torkomnak a *kötélhez*.

KÜLFÖLD.

Belgrád, május 8. (Eredeti sürgöny.) Itt mindenki kárhóztatja Natáliát, hogy miért csinál annyi patáliát.

*

Bécs, május 8. (Eredeti sürgöny.) Megrémült Bécs; mert május elsején kialudt a mécs.

*

Trieszt, május 9. (Eredeti sürgöny.) Háborog egész Trieszt; mivel mindenkit a végrehajtó ijeszt.

*

Páris, május 9. (Eredeti sürgöny.) Már is hevül és melegszik Páris, hogy forró lesz az idei nyár is; de talán eső is esik és akkor lesz sár is. Ilyet megsürgönyözni különben kár is.

*

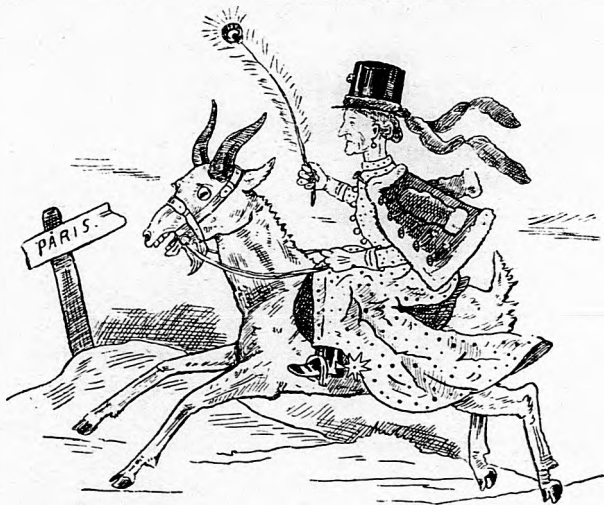
Koppenhága, május 9. (Eredeti sürgöny.) A város lova a kötőfékbe hága s e miatt elszakadt annak egyik ága.

*

Linz, május 9. (Eredeti sürgöny.) Itt semmi ujság nincs; csak az árva-kasszából hiányzik a kincs.

DIVAT.

Páris, 1891 máj, báj hó.

Kedves szerkesztóm!
Vége a bolond hónapnak; jön a bájos május.
Mintha új életre kelne az ember, mintha repülni akarna mindenki.

Új idő, új tohalett!

Reggel lovagló öltöny, délelőtt merészen kivágott délig nyitó (tájl dekolté), este pedig uszályos ruha ékkövekkel és meggyaggal dúsan kirakva.

Kérdi ön, mon ser redaktör, hogy miként telnek napjaim?

Hát bizony én könnyelműen, vigan és boldogan élek.

Néha-néha betekintek a rü dö Bémer-en lakó főczukráshoz, mosszió Sarl dö Rüszhöz.

Ez a hely az előkelő világ mennyországa.
Maga mosszió Rüs, egy igen kedves fiú, ön sarman garszon.

Csókolni való ember, kár, hogy a nőktől idegenkedik.
Pedig mozgékony, ideges férfi, de nincs benne semmi bátorság; szemérmes, piruló és vallásos; igazi süldő francia.

Vreman fasó.

Ah! de mit is irok össze-vissza.

Ugy-e haragszik ön, hogy nem beszélek a divatról.

Jól van, hát legyen.

Csitt édesem, hallgasson!

Párisban még mindig erősen tartja magát a piros szín. A francia főváros igazi comunista fészek; a hölgyek rikitó ruhája a forradalmi zászló; azután fut, szalad, minden járdataposó.

Óh, magamról tudom, mi lennék én ruha nélkül, ön skelett difform.

Hiába csak piros a piros!

Szeretném ezeket a sorokat is a szívem vérével inni, de drága annak minden cseppje.

Apropó! Megkapta-e a multkori névtelen leveletem? Bohóság az egész.

Nevetek rajta magyarul is, francziául is: he, he, he! hö, hö, hö!

De megbocsát, abba hagyom az írást, lovagolni megyek a bulonyi erdőbe.

Szürke kecském türelmetlenül toporzékol.

Zsö mö hát!

Pá!

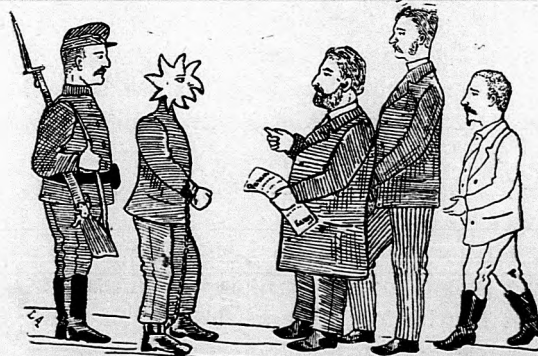
O revoär.

Madám Ciccó.

Felszólalás.

A város megkapta a temérdek regale-váltságot; a tanács ide-oda habozva kapkod, tervezget.

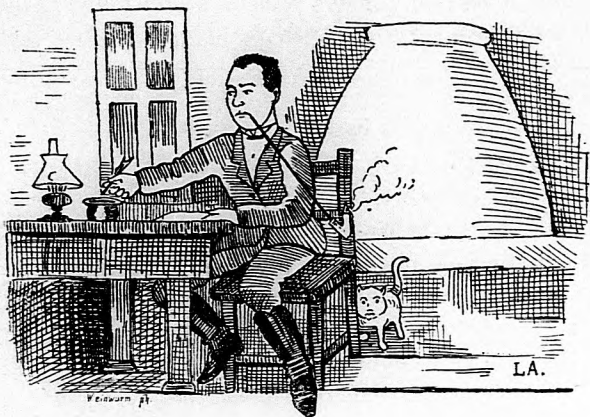
Építenek kaszárnyát, vashidat, színházat; kikövezik a libanyomást; csak egyről feledkezett meg Sal Ferencz polgármester ur; de ha neki nem jut eszébe, mi kérjük; nem, a sajtó szükségesnek látja s a közvélemény követeli, hogy tessék egy csillagvizsgáló tornyot építtetni a Páris-patak partjára;

mert Nagyváradon igen sok, tudós *Csillag-vizsgáló* van.

Vidéki levelezés.

Szerep, 1891. május 6.

Tisztelt Szerkesztő úr!

Néhán nap előtt megható jeleneteknek vala szemtanuja kiseded községünk.

Elmondhatjuk, hogy szép szerep jutott Szerepnek és ezt kinek köszönhetnénk másnak, mint ifju gróf Kornis Károly urnak; a ki pár év előtt fáradhatlan buzgalommal, lankadatlan kitartással megalapította a szerepi önkéntes tűzoltó egyletet.

Az ifju főúr néhány napig itt időzött; így tavaszszal szereti nézni, miként nő a buza és a káka tövén, hogy költ a vadruca-kotló.

Fiatall főparancsnokunk kedvéért rögtönözni akarunk egy kis gyakorlatot; de hát nem akart tűz támadni. Szerencsére e hó 6-án kigyuladt az uradalmi tyúkól.

A harangok megkondultak a toronyban, pergett a dob, megharsant a vész-síp és a tűzoltók néhány óra mulva már gyors ügetéssel jelentek meg a pusztulás színhelyén.

Maga a derék főparancsnok, ifju gróf Kornis Károly ur vezette az oltást és sajátkezüleg mentett ki egy uradalmi tyúkot és két szerepi libát; Ötvös Károly alparancsnok pedig élete veszélyeztetésével rohant a lángok közé és négy darab pulyka-tojást kiszabadított a hamu alól; melyet Molnár István szertárnok mohó étvágygyal rögtön elfogyasztott.

Hogy pedig nagyobb szerencsétlenség nem történt, az különösen Ötvös Géza segédtisztnek, a derék gazdasági intézőnek az érdeme, kit János, a parádés kocsis figyelmeztetett a bajra, ilyen formán:

Tisztelt intézet úr! tessék vigyázni, mert ég már a kutgém is.

És a bátor férfiú három vizipuskával locsoltatta a lángoló gémet, tudván azt, hogy a kutban tanyázik a víz s hogyha leég az ágas, leszakad a veder is és azután nem lesz mivel oltani.

De hála az égnek vége lett a veszedelemnek, csupán csak négy szerencsétlen csirke veszett oda, de

azok sem égtek szét, hanem csak megpörkölődtek és a jótékonyczélú, ifju főúr, ezeket a szegény vértanukat nagy lelküleg odaajándékozta a községi vályogvetőknek.

Fogadja ő méltósága ez uton is, a nyilvánosság előtt napfényre hozott köszönetünket.

Teljes tisztelettel:

Görcsös Zsigmond, m. k.

r. l.

MARISKÁHOZ.

Óh nagysád, kisasszony!

Szép szőke Mariska;

Sóhajtok kegyedért,

Mint egy beteg riska.

Az szívem csikorog,

Nyikorog utánna,

Oldalbordámat is

Feszíti a sámfa;

Keblemet hasítja,

Megvérzi a dikics,

Érzem, elhervadok,

Miként a kikirics.

Ön kegyed büszke nő

És én csak egy szegény,

Szerelmes szívű

Csizmadia legény.

De azért puhuljon

És egy tsókot adjon,

Kezét kérem s legyen

Majisztterné asszony;

Mert ha kikosaraz

— Esküszöm Szent Pálra —

Rögtön beleugrom

A csirizes tálba.

Lábszj Márton,

czipész.

A szerkesztő postája.

Sz. S. (Élesd.) Válogatunk belőle. —

T. L. (Helyben.) Hova tetszik gondolni? Hiszen azoktól a tul pikáns dolgoktól még a dajkák is elpirulnának. Telik onnan talán jobb is? — A. J. (Helyben.) Részvétellel vagyunk betegsége iránt; de talán csak Szent Péternek nincs szüksége piktorra? Szóval többet; addig is üdv! —

P. A. (Helyben.) Jaj beh gyenge vers.

A kiadóhivatal üzenete.

Felkérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek egy nyílt levelező lapon velünk tudatni, ha netalán elmaradt volna a «Bagoly» valamelyik száma, hogy azt utólagosan megküldhessük.

HIRDETÉSEK.

Legujabb divat.

MITTHEILER EDE

férfi-szabó

Olaszi, Fő-utca, Orsolya-apácák zárdája mellett.

Ajánlom a tavaszi és nyári idényre bel- és külföldi szövetekkel dusan berendezett üzletemet.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve maradtam

kiváló tisztelettel

M i t t h e i l e r E d e .

Legolcsóbb áruk.

Gyors és pontos kiszolgálás.

Videkre mintákat bérmentve.

K A L E N D A J Á N O S

műipar-áru raktárában

Nagyváradon, Szt-László-tér

legjutányosabban beszerezhetők:

UTI-LÁDÁK, BÓRÖNDÖK mindennemű utazási cikkek, továbbá Vadász-fegyverek és revolverek, angol disznóbőr nyergek és lovaglókellékek, ugyszintén gyermek kocsibölcsők, Adler-féle tajték-pipák, pénz- és szivartárczák, sétabotok, kalapok, nyakkendők.

Alkalmi ajándék tárgyak és gyermekjátékok legnagyobb választékban.

10

Vendégfogadó- és kávéház-megnyitás.

Van szerencsém Biharvármegye és Nagyvárad város nagyérdemű közönségét értesíteni, miszerint az ipartestület tulajdonát képező, volt Bucsányi-féle

„Nemzeti szállodát”

12 vendégszobával, kávéházzal,

téli- és nyári-étteremmel

több évre kibéreltem, azt a kor igényeihez mérten újjáalakítottam és vendég-szobáimat, kávéházamat és éttermemet megnyitottam.

Midőn ezek tudomásul vételét kérem, egyszersmind az eddig számos éveken át irányomban tanúsított szives bizalmukat megköszönve, azon kéréssel fordulok a n. é. közönséghez, kegyeskedjék vállalatomat nagybecsű pártfogásával támogatni. Igérem, hogy jó italokkal, Dréher-féle legkiválóbb minőségű sörrel, jó borral, jó ételekkel és pontos szolgálatot fogok kifejteni.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, maradtam

alázatos szolgálója

S ü c h J ó z s e f,
a „Nemzeti szálloda” bérlője.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására juttatni, hogy a mult év október havában

A T L A S Z és W E I S Z

czég alatt Nagyváradon egy **rum** és **likör**-gyárat rendeztünk be, dusan felszerelt raktárunkban tartunk mindennemű **crème-liköröket; bel- és külföldi rumot és theát**, valódi francia **Cognakot** és minden e szakmába vágó különlegességeket.

Raktárunkat *Felsőpecze-utca 99. szám alatt, telephon-állomással ellátott irodánkat pedig a Kert-utca 250. sz. alatt lévő Zsiga-féle házban tartjuk.*

A nagyérdemű közönség szives támogatását kérve, kiváló tisztelettel

A T L A S Z és W E I S Z

rum és likör gyárosok, szesz és pálinka nagykereskedők.

SCHMUTZLER JÁNOS

m ű - ó r á s

Nagyváradon, **Olaszi Fő-utca, a „Magyar Király“**
kávéházzal szemben.

Ajánlja a n. é. közönség szives figyelmébe dús választéku **óra-raktárát**, hol mindennemű és legjobb minőségű órák, rendkívül jutányos áron kaphatók. Ócska órák becseréltetnek és a **legmagasabb árban** bevételnek. Mindennemű **óra-javítások** gyorsan, pontosan és olcsón teljesítettnek.

Kiváló tisztelettel

Schmutzler János.

7

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint

PLESS VILMOS

cs. és k. udvari

kalap-gyáros

és udvari szállító gyártmányainak

egyedüli raktárát

megkaptam. A nevezett világhírű czég általánosan elismert ujdonságai

mindenféle kalapokban

üzletemben mérsékelt és határozott árak mellett kaphatók.

Nevezett czég gyártmányairól, u. m. kifogástalan minőség és valódi szintartóságért

jótállást vállalunk.

Minden **«Pless»**-féle kalap a fenti czég védjegyével van ellátva.

A n. é. közönségnek magamat becses pártfogásába ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

Schönberg Miksa,

Fő-utca, Bémer-tér.

L A N G J Ó Z S E F

Nagyváradon, **Olaszi, Uri-utca, Hügel-ház**

ajánlja a mélyen tisztelt közönségnek

k ö n y v n y o m d á j á t

nyomtatványok leggyorsabb és jutányos áron elkészítésére.

Továbbá előfizetésre ajánlja

„N A G Y V Á R A D“

ezimű politikai napilapját, mely független irányu és a legolcsóbb helyi lap.

Lang József nyomdája Nagyvárad.